

แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเมืองรองจังหวัดสตูลด้วยเทคนิคการวิเคราะห์ ความคาดหวังและความพึงพอใจ

Guidelines for Developing in Secondary Cities Tourism in Satun Province with Techniques for Analyzing Expectations and Satisfaction

◆ มนตรี หลังปุเต๊ะ*

นักศึกษาปริญญาโท สาขาการจัดการการท่องเที่ยวและบริการแบบบูรณาการ คณะการจัดการ
การท่องเที่ยว สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

Montree Langputeh*

Student, Master of Management (Integrated Tourism and Hospitality Management)

The Graduate School of Tourism Management, National Institute of Development

Administration, Email: montree.lan@stu.nida.ac.th

◆ ไพฑูรย์ มนต์พานทอง

ดร., ผู้ช่วยศาสตราจารย์, คณะการจัดการการท่องเที่ยว สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

Paithoon Monpanthong

Ph.D., Assistant Professor, The Graduate School of Tourism Management

National Institute of Development Administration, E-mail: mpaitoon@hotmail.com

*Corresponding Author E-mail: montree.lan@stu.nida.ac.th

Received: November 16, 2023; Revised: December 19, 2023; Accepted: December 27, 2023

Abstract

This research was to study expectations and satisfaction with the components of secondary city tourism in Satun Province and to study the components of secondary city tourism. Satun Province that must be fixed and developed. Quantitative research A questionnaire was used as a tool to collect data from a sample group of Thai tourists who had traveled to secondary cities. Satun Province in 2022, number of 420 people, analyzed using Priority Needs Index Modified and Important-Performance Analysis. The results of the study found that Secondary city tourism elements Satun province that needs to be developed the most was Amenities ($PNI_{modified} = 0.17$), and Accessibility ($PNI_{modified} = 0.15$).

Keywords: secondary city tourism, tourism components, expectations, satisfaction

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคาดหวังและความพึงพอใจที่มีต่อองค์ประกอบการท่องเที่ยวเมืองรอง จังหวัดสตูล และเพื่อศึกษาองค์ประกอบการท่องเที่ยวเมืองรอง จังหวัดสตูลที่จะต้องได้รับการแก้ไขและการพัฒนา เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เคยเดินทางมาท่องเที่ยวเมืองรอง จังหวัดสตูล ในปี พ.ศ. 2565 จำนวน 420 คน ทำการวิเคราะห์โดยใช้การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น และการวิเคราะห์ความสำคัญและประสิทธิภาพ ผลการศึกษาพบว่า องค์ประกอบการท่องเที่ยวเมืองรอง จังหวัดสตูลที่มีความจำเป็นต้องได้รับการพัฒนามากที่สุดคือ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ($PNI_{modified} = 0.17$) รองลงมาคือ ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ($PNI_{modified} = 0.15$)

คำสำคัญ : การท่องเที่ยวเมืองรอง, องค์ประกอบการท่องเที่ยว, ความคาดหวัง, ความพึงพอใจ

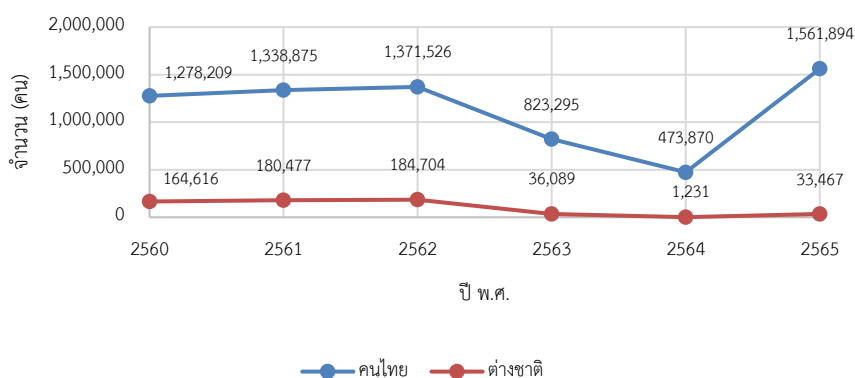
บทนำ

การท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย โดยสามารถสร้างรายได้ให้กับประเทศเป็นจำนวนมาก ก่อให้เกิดการหมุนเวียนและการกระจายสินค้าภายในประเทศ การกระจายรายได้สู่ภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศ เกิดการสร้างงานและสร้างอาชีพของประชาชนอย่างกว้างขวางทั้งทางตรงและทางอ้อม กระตุ้นให้เกิดการผลิต การนำทรัพยากรของท้องถิ่นไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ในรูปแบบของการผลิตสินค้าท้องถิ่น รวมทั้งการบริการด้านอาหาร ที่พัก และการเดินทาง ซึ่งประเทศไทยมีศักยภาพในการรองรับนักท่องเที่ยวได้จำนวนมาก มีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย มีเมืองหลักหลายเมืองที่เป็นจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยวจากทั่วโลก อย่างไรก็ตาม ทางการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ได้มีแผนรณรงค์สร้างพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวไทย โดยส่งเสริมตลาดการท่องเที่ยวเมืองรอง ดึงคนรุ่นใหม่ท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองรอง 55 จังหวัดทั่วประเทศ เพื่อเป็นการกระจายรายได้จากเมืองหลักสู่เมืองรอง และก่อให้เกิดการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนยิ่งขึ้น สร้างการรับรู้การท่องเที่ยวเมืองรอง ให้เป็นกระแสที่น่าสนใจ พร้อมทั้งส่งเสริมประสบการณ์การเดินทางท่องเที่ยวเมืองรองในลักษณะของการเล่าเรื่องราวที่น่าสนใจ ที่สามารถเพิ่มมูลค่าและข้อดีเอกลักษณ์ เอกลักษณ์ของพื้นที่นั้น รวมทั้งการเพิ่มกิจกรรมท่องเที่ยวในพื้นที่ที่มีความแปลกใหม่ และหลากหลายกิจกรรม มุ่งเน้นรูปแบบของการเดินทางท่องเที่ยวที่หลากหลายไม่ซ้ำกันในมุมมองใหม่ ๆ อาทิ ธรรมชาติอันอุดมสมบูรณ์ วัฒนธรรม และแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจผ่านเมืองรอง (Asawachai, 2022; Jangsataporn, Maneesri, & Buranakul, 2022)

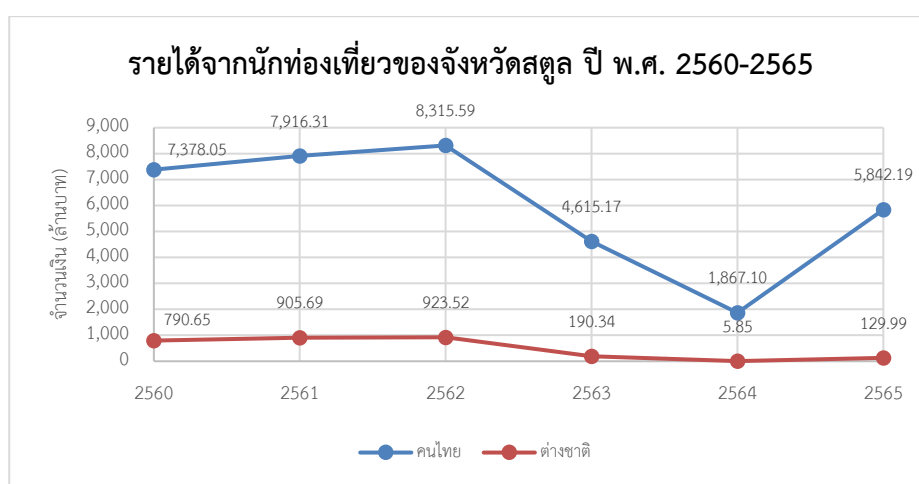
จังหวัดสตูลเป็นหนึ่งในจังหวัดเป้าหมายของการท่องเที่ยวเมืองรอง ที่ในเรื่องของความสวยงามของสถานที่ท่องเที่ยวถือว่าไม่น้อยหน้าจังหวัดอื่นในประเทศไทย เพราะสตูลเป็นเมืองเก่าทางประวัติศาสตร์ มีพื้นที่ติดทะเลฝั่งอันดามัน มีเกาะอยู่ในเขตพื้นที่ร่วมร้อยเกาะ มีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจจำนวนมาก ไม่ว่าจะเป็นสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติหรือวิถีชีวิตของชาวบ้าน จนทำให้ได้รับการ

ประกาศจากยูเนสโกเป็น “อุทยานธรณีสตูล” (Satun Geopark) เป็นอุทยานธรณีโลกแห่งแรกในประเทศไทย เป็นแหล่งเรียนรู้ที่มีคุณค่าทางธรณีวิทยาระดับโลกในปี พ.ศ. 2561 เป็นอุทยานธรณีโลกประเทศที่ 36 ของโลก เป็นแหล่งที่ 5 ของอาเซียนอีกด้วย และมีแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยม เช่น ปราสาทหินพันยอด ภูผาเพชร ถ้ำเลสเตโกดอน อุทยานแห่งชาติตะรุเตา เกาะหลีเป๊ะ สันหลังมังกร อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะเภตรา เป็นต้น (The Citizen Plus Thai PBS, 2022)

จำนวนนักท่องเที่ยวของจังหวัดสตูล ปี พ.ศ. 2560-2565

ภาพที่ 1 จำนวนนักท่องเที่ยวของจังหวัดสตูล ระหว่างปี พ.ศ. 2560-2565
ที่มา : Ministry of Tourism & Sports (2023)

ภาพที่ 2 รายได้จากนักท่องเที่ยวของจังหวัดสตูล ระหว่าง พ.ศ. 2560-2565
ที่มา : Ministry of Tourism & Sports (2023)

จากภาพที่ 1 และ 2 พบว่า การท่องเที่ยวของจังหวัดสตูลส่วนใหญ่กลุ่มนักท่องเที่ยวที่สำคัญทั้งจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้นักท่องเที่ยวจะเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยเป็นหลัก โดยจังหวัดสตูล

มีนักท่องเที่ยวชาวไทยในปี พ.ศ. 2565 จำนวน 1.561 ล้านคน (ภาพที่ 1) และมีรายได้จากนักท่องเที่ยวชาวไทยจำนวน 5,842 ล้านบาท (ภาพที่ 2) (Ministry of Tourism & Sports, 2023) ซึ่งรายได้จากการท่องเที่ยวเป็นรายได้หนึ่งที่มีความสำคัญของจังหวัดสตูล โดยดัชนีผลผลิตภาคบริการของจังหวัดสตูลในปี พ.ศ. 2565 มีโครงสร้างสัดส่วน 49.4% อยู่ที่ 5.0 ในขณะที่ดัชนีผลผลิตภาคเกษตรกรรมมีโครงสร้างสัดส่วน 40.3% อยู่ที่ -10.4 และดัชนีผลผลิตภาคอุตสาหกรรมมีโครงสร้างสัดส่วน 10.3% อยู่ที่ 3.8 (Satun Provincial, 2023) เท่านั้น

ถึงแม้ว่าการท่องเที่ยวเมืองรอง จังหวัดสตูลจะสร้างรายได้ที่สำคัญของจังหวัดสตูล แต่ในด้านการประกอบการท่องเที่ยวของจังหวัดสตูลยังมีปัญหาและอุปสรรคต่อการท่องเที่ยว ได้แก่ ปัญหาสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับบริการนักท่องเที่ยวไม่เพียงพอ การประชาสัมพันธ์ไม่ทั่วถึง การขาดการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น (Tongsri & Punyang, 2021) ปัญหาขาดระบบขนส่งสาธารณะในการให้บริการนักท่องเที่ยวเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (Suwanvong, 2021) ปัญหาขาดการให้บริการที่ดี ขาดศูนย์บริการนักท่องเที่ยว และมัคคุเทศก์ประจำแหล่งท่องเที่ยว (Ananthakhan & Monpanthong, 2021) แม้ว่าตามแผนพัฒนาจังหวัดสตูล พ.ศ. 2566 – 2570 จะมีนโยบายในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน บริการสาธารณะ และส่งเสริมการท่องเที่ยว แต่ยังไม่มีการจัดการที่เป็นระบบชัดเจน มีเพียงการแก้ไขปัญหาระยะสั้น ภาคเอกชนและประชาชนยังขาดความร่วมมืออย่างเป็นรูปธรรมซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญในการพัฒนา (Srinoi & Mongkhonsuebsakul, 2023) ซึ่งเห็นได้ว่า การจัดการท่องเที่ยวจังหวัดสตูลขาดการจัดการแบบองค์รวม

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจทำการศึกษารายละเอียดของการประกอบการท่องเที่ยวเมืองรอง จังหวัดสตูลว่ามีองค์ประกอบการท่องเที่ยวใดที่ยังมีปัญหา และมีความจำเป็นที่จะได้ได้รับการแก้ไข หรือการพัฒนาให้ดีขึ้น เพื่อให้ได้ข้อเสนอแนะเป็นแนวทางในการพัฒนาองค์ประกอบการท่องเที่ยวเมืองรอง จังหวัดสตูลต่อไป

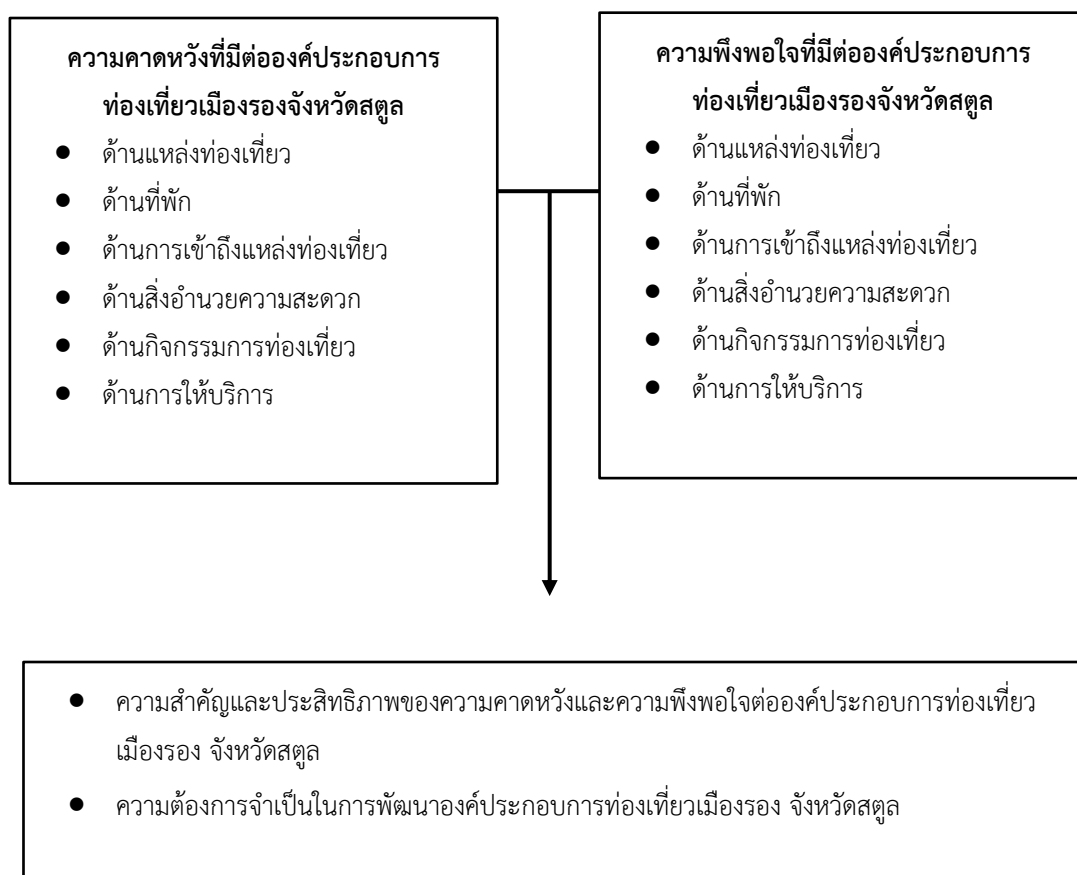
วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคาดหวังและความพึงพอใจที่มีต่อองค์ประกอบการท่องเที่ยวเมืองรอง จังหวัดสตูล
2. เพื่อศึกษาองค์ประกอบการท่องเที่ยวเมืองรอง จังหวัดสตูลที่จะต้องได้รับการแก้ไขและการพัฒนา

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา: ศึกษาระดับความคาดหวังและความพึงพอใจที่มีต่อองค์ประกอบการท่องเที่ยว (6A) เมืองรอง จังหวัดสตูล ในด้านแหล่งท่องเที่ยว ด้านที่พัก ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านกิจกรรม ด้านการให้บริการ
2. ขอบเขตด้านพื้นที่ : จังหวัดสตูล
3. ขอบเขตด้านประชากร : นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวที่จังหวัดสตูล ในปี พ.ศ. 2565 จำนวน 1,561,894 คน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 3 กรอบแนวคิดในการวิจัย

การทบทวนวรรณกรรม

1. องค์ประกอบของการท่องเที่ยว หรือทรัพยากรการท่องเที่ยวเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกสถานที่ท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว เนื่องจากสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวได้ การที่จะพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวนั้นจะต้องเข้าถึงพื้นที่นั้น ๆ อีกทั้งควรคำนึงถึงองค์ประกอบของการท่องเที่ยว 6 ประการ ได้แก่ (Dickman, 1996; Pichayakul, 2020; Suwannaphong, 2023)

1. ความสามารถในการเข้าถึง (Accessibility) หมายถึง สภาพการเข้าถึง (เส้นทางคมนาคม) สภาพการคมนาคมไปสู่แหล่งท่องเที่ยวนั้น ๆ มีความสะดวกสบายเหมาะต่อการเดินทางท่องเที่ยวมากน้อยเพียงใดโดยพิจารณาจากระยะทางจากจุดศูนย์กลางการท่องเที่ยวมาสู่แหล่งท่องเที่ยว เช่น ระยะทางจากตัวเมือง ซึ่งจะเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวของพื้นที่นั้น เป็นต้น การที่จะดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวในการเดินทางมาเที่ยวชมแหล่งท่องเที่ยว หากนักท่องเที่ยวสามารถเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างสะดวกและใกล้ชิด ถึงแม้แหล่งท่องเที่ยวมีความสวยงามแต่หากขาดความสะดวกใน

การเข้าถึง นักท่องเที่ยวจะไม่เดินทางไปเที่ยวชม หน่วยงานที่รับผิดชอบแหล่งท่องเที่ยวจำเป็นต้องดำเนินการจัดสร้างการคมนาคมที่สะดวกสบาย

2. สิ่งดึงดูดใจ (Attraction) ได้แก่ สิ่งดึงดูดใจเชิงธรรมชาติ (Natural Attractions) สิ่งดึงดูดใจที่มนุษย์สร้างขึ้น (Built Attractions) รวมถึงกิจกรรมที่มนุษย์จัดขึ้นซึ่งเป็นสาเหตุให้นักท่องเที่ยวเดินทางมายังแหล่งท่องเที่ยว เช่น แหล่งธรรมชาติสวยงาม แหล่งอุทยานธรณี สิ่งดึงดูดใจเชิงศิลปวัฒนธรรม (Cultural Attractions) สิ่งดึงดูดใจเชิงชุมชนสัมพันธ์ (Social Attractions) เป็นต้น

3. สิ่งอำนวยความสะดวก (Amenities) หมายถึง สิ่งบริการขั้นพื้นฐานต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการท่องเที่ยว และระบบสาธารณูปการซึ่งมีอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวนั้น ๆ ที่นักท่องเที่ยวสามารถจะใช้อย่างสะดวกสบายมากน้อยเพียงใด เป็นสิ่งที่จัดขึ้นเพื่อเอื้อประโยชน์และอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว ซึ่งในการเดินทางท่องเที่ยวไปสถานที่ใดสถานที่หนึ่งนั้น สิ่งที่นักท่องเที่ยวต้องการได้รับ คือ ความสะดวกสบายในการ เช่น ไฟฟ้า ประปา ถนน ระบบการสื่อสารต่างๆ

4. การให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว (Ancillary Service) หมายถึง การบริหารจัดการ และการปฏิบัติการซึ่งหมายรวมถึงเรื่องตลาด ระบบข้อมูลข่าวสาร การประสานงาน การส่งเสริมการท่องเที่ยวให้กับนักท่องเที่ยว นโยบายการท่องเที่ยว การวางแผนอำนวยความสะดวกเพื่อจัดการการท่องเที่ยวและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว เช่น ธนาคาร โรงพยาบาล ไปรษณีย์ และโทรคมนาคม

5. ที่พัก (Accommodation) หมายถึง สถานที่ที่จัดไว้เพื่อให้คนเดินทางหรือนักท่องเที่ยวได้เข้าพัก พร้อมการบริการอาหารและเครื่องดื่ม เนื่องจากการเดินทางไปท่องเที่ยวนั้นบางครั้งอาจมีการนอนพักค้างภายในแหล่งท่องเที่ยว เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวควรมีการจัดบริการที่พักแรมภายในแหล่งท่องเที่ยวด้วย

6. กิจกรรม (Activities) หมายถึง ผลิตรายการทางการท่องเที่ยวที่ถูกสร้างขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมและดึงดูดให้เกิดการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้นนอกเหนือไปจากการไปเยี่ยมชมแหล่งท่องเที่ยวเท่านั้น โดยรูปแบบของกิจกรรมจะแตกต่างกันไปตามประเภทของแต่ละแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวสามารถทำในช่วงเวลาที่พำนักและท่องเที่ยว ณ สถานที่นั้นเพื่อเพิ่มความน่าสนใจของการท่องเที่ยว

ดังนั้น ความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยวในการรองรับนักท่องเที่ยวมากน้อยเพียงใดนั้น องค์ประกอบของการท่องเที่ยวจึงมีความสำคัญต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวไม่ว่าจะเป็นความสามารถในการเข้าถึง สิ่งดึงดูดใจ สิ่งอำนวยความสะดวก การให้บริการของแหล่งท่องเที่ยว ที่พัก และกิจกรรม

2. การประเมินความต้องการจำเป็น (Need Assessment) เป็นกระบวนการจัดเรียงลำดับก่อนหลังเพื่อแสดงความแตกต่างของความต้องการของผู้ใช้บริการ เช่น ความต้องการของนักท่องเที่ยว โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเด็น คือ ความต้องการและความคาดหวัง โดยความต้องการจำเป็น คือ สิ่งที่ใช้บริการ

จำเป็นต้องได้รับในธุรกิจนั้น ๆ ถือว่าเป็นสิ่งจำเป็นพื้นฐานที่ผู้ใช้บริการจะได้รับเมื่อมาใช้บริการ เช่น เมื่อนักท่องเที่ยวเดินทางมาแหล่งท่องเที่ยวแล้วต้องการที่พักที่มีความสะอาด สิ่งที่นักท่องเที่ยวต้องการคือการเมื่อไปร้านอาหารในแหล่งท่องเที่ยว คือ การทานอาหารที่อร่อยและสะอาด คือความจำเป็นพื้นฐานที่ผู้ใช้บริการต้องการในแต่ละธุรกิจที่ต้องการได้รับ ส่วนความคาดหวัง คือ สิ่งที่อยู่ในใจผู้ใช้บริการต้องการได้รับความประทับใจเมื่อมาใช้บริการ เช่น การเข้าพักในโรงแรมผู้ใช้บริการมีความคาดหวังที่ได้รับบริการอย่างรวดเร็ว รอไม่นาน เจ้าหน้าที่พูดจาสุภาพ ธุรกิจร้านอาหารผู้ใช้บริการคาดหวังได้รับบรรยากาศในร้านที่ดูสะอาดตา รอไม่นาน พนักงานสุภาพ การประเมินความต้องการจำเป็นเป็นการวิเคราะห์อย่างเป็นระบบเพื่อแสดงความแตกต่างระหว่างผลที่เกิดขึ้นในปัจจุบันและผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ โดยเน้นความแตกต่างของผลลัพธ์ (Outcome gaps) และนำมาการจัดเรียงลำดับความสำคัญ และการเลือกความต้องการจำเป็นมาแก้ไขตามลำดับก่อนหลัง เพื่อนำผลมาใช้ประโยชน์ในการวางแผนการพัฒนา อีกทั้งผลของการประเมินความต้องการจำเป็นยังสามารถใช้ประโยชน์ต่อการตัดสินใจเชิงนโยบาย และกำหนดเป้าหมายของโครงการหรือกิจกรรม (Isaac & Michael, 1995; Kaufman, Rojas, & Mayer, 1993; Wongwanit, 2019)

วิธีการประเมินความต้องการจำเป็นที่นิยมใช้ คือ Priority Needs Index (PNI) เป็นวิธีการเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นซึ่งตัดแปลงมาจากวิธีการเรียงตำแหน่งความต้องการจำเป็นจากความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความคาดหวัง (I) และค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจ (D) โดยการถ่วงน้ำหนักของผลต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง ความคาดหวัง (I) และความพึงพอใจ (D) ด้วยน้ำหนักความสำคัญของความคาดหวัง (I) เพื่อลดความคลาดเคลื่อนที่จะเกิดขึ้นจากการคำนวณ ต่อมาได้มีการปรับปรุงเป็นวิธีการที่หาผลต่างของ (I – D) แล้วหารด้วยค่า D เพื่อควบคุมขนาดของความต้องการจำเป็นให้อยู่ในพิสัยที่ไม่มีช่องกว้างมากเกินไป และให้ความหมายเชิงเปรียบเทียบ เมื่อใช้ระดับของความพึงพอใจเป็นฐานในการคำนวณค่าอัตราการพัฒนาเข้าสู่ความคาดหวังของกลุ่มสำหรับการสำรวจครั้งนี้ ใช้วิธีการจัดลำดับความสำคัญของค่าดัชนีจัดเรียงลำดับความต้องการจำเป็นแบบ Priority Needs Index (PNI) แบบปรับปรุง (PNI_{modified}) และในกรณีที่ค่า PNI_{modified} เท่ากันจะพิจารณาจากค่า PNI ประกอบ ตามสูตร

$$PNI_{modified} = (I - D) / D$$

การประเมินความต้องการจำเป็นมีประโยชน์อย่างมากในการทำให้การวางแผนมีทิศทาง เป็นไปได้ และมีโอกาสเกิดผลสัมฤทธิ์ตามที่มุ่งหวัง นอกจากนี้ ยังเป็นข้อมูลที่ใช้เป็นหลักเทียบความสำเร็จของการดำเนินงานทำให้สามารถวางแผนการปฏิบัติภายใต้ทางเลือกที่เหมาะสม เป็นเทคนิคที่ช่วยให้เกิดการใช้ทรัพยากรในการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ คุ่มค่า และสามารถตรวจสอบได้ (สุวิมล ว่องวานิช, 2558)

3. การวิเคราะห์ระดับความสำคัญและผลการปฏิบัติงาน (Importance-Performance Analysis: IPA) เป็นการพิจารณาถึงความสำคัญ และผลการปฏิบัติงานควบคู่กันซึ่งมี 2 รูปแบบ ได้แก่ (Jang, Cho, & Lee, 2020; Sundram & Gani, 2022)

1. การวิเคราะห์ช่องว่าง (Gap Analysis) ซึ่งทำการโฟกัสไปสู่ช่องว่างที่เกิดจากการวัดผลการปฏิบัติงานลบด้วยความสำคัญของประเด็นหรือหัวข้อนั้น ๆ

2. การใช้แผนภาพ คือ การลงจุดแผนภาพโดยมีแกนตั้งและแกนนอน คือ ระดับความสำคัญและผลการปฏิบัติงาน ซึ่งสามารถแบ่งส่วนได้เป็น 4 ส่วน ที่จะสามารถระบุพื้นที่แต่ละส่วนได้ว่าประเด็นใดจำเป็นต้องปรับปรุงหรือประเด็นใดมีผลการปฏิบัติงานที่ดีเยี่ยม โดยในการแบ่งจุดของแผนภาพในแกนตั้งแกนนอนนั้น ใช้จุดกึ่งกลางเส้นแบ่งภาพออกเป็น 4 ส่วนเท่า ๆ กัน โดยใช้ค่าเฉลี่ยของแต่ละแกนเป็นจุดแบ่งส่วน

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Ramyar and Halim (2020) ได้ทำการศึกษาความคาดหวังและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีอยู่ในอุทยานแห่งชาติ Golestan ประเทศอิหร่าน วัดตัวแปรที่อาจส่งผลเชิงบวกต่อระดับความพึงพอใจและความคาดหวังของนักท่องเที่ยว ซึ่งประกอบด้วยที่พัก การเข้าถึง และสิ่งอำนวยความสะดวก ผลการศึกษาพบว่า โครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวสามารถมีบทบาทสำคัญในระดับความพึงพอใจและความคาดหวังของนักท่องเที่ยว

Klangnurak and Jaroenwisan (2023) ได้ทำการศึกษาศักยภาพในการรองรับการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของจังหวัดภูเก็ต โดยใช้การวิเคราะห์ด้วยองค์ประกอบการท่องเที่ยว ผลการศึกษาพบว่า จากการวิเคราะห์องค์ประกอบการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในจังหวัดภูเก็ต มีด้านที่พิก และด้านกิจกรรมเป็นจุดแข็งของการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

Wachaiyung and Soontayatron (2022) ได้ทำการศึกษาความคาดหวังองค์ประกอบการท่องเที่ยวส่งผลต่อการตัดสินใจในการเดินทางท่องเที่ยวเชิงกีฬาของผู้สูงอายุชาวไทยในกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า องค์ประกอบการท่องเที่ยวด้านการบริการส่งผลต่อการตัดสินใจในการเดินทางท่องเที่ยวเชิงกีฬาของผู้สูงอายุชาวไทยในกรุงเทพมหานคร

วิธีดำเนินการวิจัย

แบบแผนของการวิจัย

การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ทำการศึกษาระดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดสตูล เกี่ยวกับองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว

ประชากรและตัวอย่าง

ประชากรในการศึกษานี้คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เคยเดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดสตูลในปี พ.ศ. 2565 จำนวน 1,561,894 คน กลุ่มตัวอย่างคือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เคยเดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดสตูลในปี พ.ศ. 2565 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Yamane (1973) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ความผิดพลาดไม่เกินร้อยละ 5 ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน

เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 พฤติกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ส่วนที่ 3 ความคาดหวังและความพึงพอใจต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดสตูล ได้แก่ ด้านแหล่งท่องเที่ยว ด้านที่พัก ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านกิจกรรมท่องเที่ยว และด้านการให้บริการ ใช้มาตรวัดแบบ Likert Scale 5 ระดับ และส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะ

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหา และปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามบางข้อตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ แล้วหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) (Rovinelli & Hambleton, 1976) โดยกำหนดเกณฑ์ค่า IOC จะต้องไม่น้อยกว่า 0.5 จึงจะถือว่าคำถามข้อนั้นมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Tuntavanitch & Jindasri, 2018) โดยผลการตรวจสอบได้ค่า IOC ของข้อคำถามแต่ละข้ออยู่ระหว่าง 0.67 ถึง 1.0 ทุกข้อ จึงถือว่าแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับประชากรที่มีลักษณะคล้ายกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) โดยจะต้องมีค่าความเชื่อมั่นไม่น้อยกว่า 0.7 จึงจะสามารถนำไปใช้ได้ (Cronbach, 1984) ผลการวิเคราะห์แต่ละตัวแปรได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคระหว่าง 0.78 ถึง 0.836 จึงถือว่าแบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่นอยู่ในเกณฑ์ที่สามารถนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลได้

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามและพฤติกรรมการท่องเที่ยวโดยใช้สถิติพรรณนา โดยใช้ค่าความถี่ ร้อยละ และวิเคราะห์ข้อมูลความคาดหวังและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวจังหวัดสตูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทำการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น และการวิเคราะห์ระดับความสำคัญและระดับผลการปฏิบัติงาน IPA (Importance-Performance Analysis) แล้วนำข้อมูลมาอภิปรายผลการวิจัยต่อไป

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นโดยใช้วิธีการจัดลำดับความสำคัญของค่าดัชนีจัดเรียงลำดับความต้องการจำเป็นแบบ Priority Needs Index (PNI) แบบปรับปรุง (PNI_{modified}) ตามสูตร

$$PNI_{\text{modified}} = (I - D) / D$$

โดย $PNI_{modified}$ หมายถึง ความต้องการจำเป็น I หมายถึง ความคาดหวัง และ D หมายถึง ความพึงพอใจ ผลการวิเคราะห์ปรากฏตามตารางที่ 1 ดังนี้

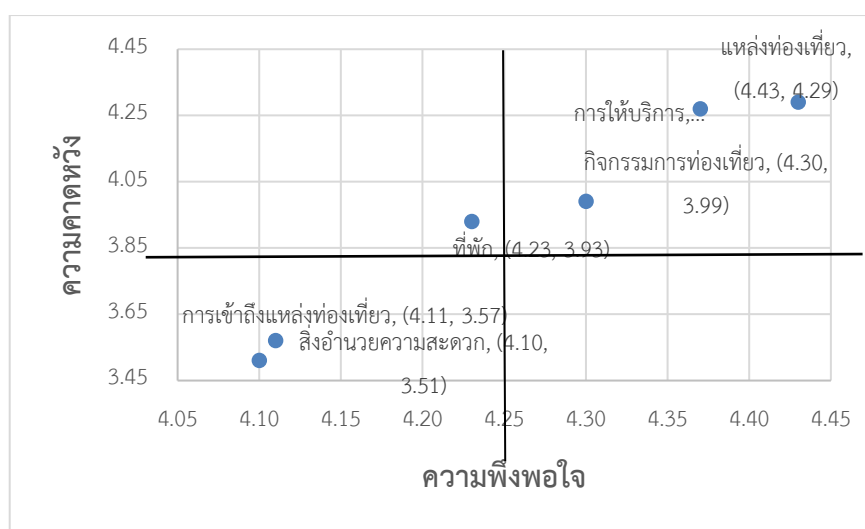
ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ความคาดหวัง ความพึงพอใจขององค์ประกอบการท่องเที่ยวจังหวัดสตูล

องค์ประกอบการท่องเที่ยว	ความคาดหวัง		ความพึงพอใจ		$PNI_{modified}$	ลำดับ
	$\bar{x}$	SD.	$\bar{x}$	SD.		
แหล่งท่องเที่ยว	4.43	0.48	4.29	0.52	0.03	5
ที่พัก	4.23	0.47	3.93	0.62	0.08	4
การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว	4.11	0.61	3.57	0.85	0.15	2
สิ่งอำนวยความสะดวก	4.10	0.55	3.51	0.83	0.17	1
กิจกรรมการท่องเที่ยว	4.30	0.58	3.99	0.57	0.08	3
การให้บริการ	4.37	0.53	4.27	0.60	0.02	6

หมายเหตุ ค่า PNI ด้านที่พัก = 0.30, ค่า PNI ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว = 0.31

จากตารางที่ 1 พบว่า องค์ประกอบการท่องเที่ยวของจังหวัดสตูลที่มีความสำคัญที่จะต้องได้รับการพัฒนามากที่สุด คือ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ($PNI_{modified} = 0.17$) รองลงมาคือ ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ($PNI_{modified} = 0.15$) ลำดับที่ 3 คือ ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว ($PNI_{modified} = 0.08$) ลำดับที่ 4 คือ ที่พัก ($PNI_{modified} = 0.08$) ลำดับที่ 5 คือ ด้านแหล่งท่องเที่ยว ($PNI_{modified} = 0.03$) และลำดับที่ 6 คือ ด้านการให้บริการ ($PNI_{modified} = 0.02$)

2. ผลการประเมินการพัฒนาการท่องเที่ยวเมืองรองจังหวัดสตูล ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์ความสำคัญและประสิทธิภาพ (Important-Performance Analysis: IPA) โดยแสดงรายละเอียด ดังภาพที่ 4

ภาพที่ 4 การวิเคราะห์ความสำคัญและประสิทธิภาพ (Important-Performance Analysis: IPA) ของความคาดหวังและความพึงพอใจต่อองค์ประกอบการท่องเที่ยวเมืองรอง จังหวัดสตูล

จากภาพที่ 4 พบว่า องค์ประกอบการท่องเที่ยวเมืองรอง จังหวัดสตูลที่มีความสำคัญมากและนักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจมาก (Quadrant B: Keep up Good Work) ได้แก่ ด้านแหล่งท่องเที่ยว (4.43, 4.29) รองลงมาคือ ด้านการให้บริการ (4.37, 4.27) และด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว (4.30, 3.99) ตามลำดับจากมากไปหาน้อย ส่วนองค์ประกอบการท่องเที่ยวที่มีความสำคัญน้อยและนักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจน้อย (Quadrant C: Low Priority) ได้แก่ ด้านที่พัก (4.23, 3.93) รองลงมาคือ ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (4.11, 3.57) และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (4.10, 3.51) ตามลำดับจากมากไปหาน้อย

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นโดยใช้วิธีการจัดลำดับความสำคัญของค่าดัชนีจัดเรียงลำดับความต้องการจำเป็นแบบ Priority Needs Index (PNI) แบบปรับปรุง ($PNI_{modified}$) พบว่า องค์ประกอบการท่องเที่ยวเมืองรอง จังหวัดสตูลที่มีความจำเป็นต้องได้รับการพัฒนามากที่สุดคือ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก รองลงมาคือ ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว

ส่วนผลการวิเคราะห์ความสำคัญและประสิทธิภาพ (Important-Performance Analysis: IPA) พบว่า องค์ประกอบการท่องเที่ยวของเมืองรอง จังหวัดสตูลที่มีความโดดเด่นและสร้างความพึงพอใจให้นักท่องเที่ยว ได้แก่ ด้านแหล่งท่องเที่ยว รองลงมาคือ ด้านการให้บริการ และด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว ส่วนองค์ประกอบการท่องเที่ยวของเมืองรอง จังหวัดสตูลที่ต้องได้รับการแก้ไข และพัฒนาให้ดีขึ้นคือ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว และด้านที่พักตามลำดับ

อภิปรายผล

องค์ประกอบของการท่องเที่ยวของเมืองรอง จังหวัดสตูลที่มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนามากที่สุด ตามผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น แบบปรับปรุง ($PNI_{modified}$) ได้แก่ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ความสำคัญและประสิทธิภาพ (Important-Performance Analysis: IPA) ที่พบว่า ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และรองลงมาคือ ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวที่จะต้องได้รับการพัฒนาที่สุด

1. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ การจัดให้มีร้านอาหารและเครื่องดื่มไว้บริการที่หลากหลาย และได้มาตรฐาน ห้องน้ำสาธารณะมีความสะอาดและเพียงพอ มีที่จอดรถเพียงพอในบริเวณแหล่งท่องเที่ยวในแต่ละแห่ง มีถึงขยะที่มีจำนวนเพียงพอ การจัดวางตำแหน่งมีความเหมาะสม การมีระบบการสื่อสารที่ให้นักท่องเที่ยวสามารถใช้อุปกรณ์สื่อสารได้ทุกจุดในแหล่งท่องเที่ยว สอดคล้องกับการศึกษาของ Suwannaphong (2023) ที่พบว่า สิ่งอำนวยความสะดวกมีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของนักท่องเที่ยวชาวไทยในจังหวัดภูเก็ต

2. ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ได้แก่ เส้นทางคมนาคมเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว จำนวนรถขนส่งสาธารณะที่เพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว มีรถบริการขนส่งสาธารณะที่หลากหลาย เช่น รถ

สองแถว รถตู้ รถทัวร์เป็นต้น มีป้ายสัญลักษณ์บอกเส้นทางที่ชัดเจนภายในแหล่งท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวสามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้หลายเส้นทาง ซึ่งการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวมีความสำคัญต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว สอดคล้องกับการศึกษาของ Pichayakul (2020) ที่พบว่า การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวมีความสำคัญต่อการท่องเที่ยวที่พร้อมสนักท่องเที่ยว จังหวัดเชียงใหม่

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลวิจัยไปใช้ประโยชน์

จากผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified}$) และผลการวิเคราะห์ความสำคัญและประสิทธิภาพ (Important-Performance Analysis: IPA) พบว่า องค์ประกอบการท่องเที่ยวของเมืองรองจังหวัดสตูล ได้แก่ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวจะต้องได้รับการพัฒนามากที่สุด ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ภาครัฐและเอกชนควรดำเนินการส่งเสริมให้มีร้านอาหารและเครื่องดื่มไว้บริการที่หลากหลาย และได้มาตรฐาน ด้วยการตรวจสอบคุณภาพของร้านอาหารและเครื่องดื่มอย่างจริงจัง เมื่อนักท่องเที่ยวร้องเรียนถึงความสะอาด สุขลักษณะของร้านอาหารควรเร่งดำเนินการแก้ไขโดยเร่งด่วน การจัดให้มีห้องน้ำสาธารณะมีความสะอาดและเพียงพอ การจัดให้มีที่จอดรถเพียงพอในบริเวณแหล่งท่องเที่ยวในแต่ละแห่ง มีถึงขยะที่มีจำนวนเพียงพอ การจัดวางตำแหน่งมีความเหมาะสม การปรับปรุงให้มีระบบการสื่อสารที่ให้นักท่องเที่ยวสามารถใช้อุปกรณ์สื่อสารได้ทุกจุดในแหล่งท่องเที่ยว

2. ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ภาครัฐควรสร้างและปรับปรุงเส้นทางคมนาคมที่จะเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่งให้มีความกว้าง ได้มาตรฐาน การจัดให้มีรถขนส่งสาธารณะที่เพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว มีรถบริการขนส่งสาธารณะที่หลากหลาย เช่น รถสองแถว รถตู้ รถทัวร์เป็นต้น การจัดทำป้ายสัญลักษณ์บอกเส้นทางที่ชัดเจนภายในแหล่งท่องเที่ยว ให้นักท่องเที่ยวสามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้หลายเส้นทาง และสอดคล้องกับการศึกษาของ Suwanvong (2021) ที่พบว่า การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวมีปัญหาในเรื่องของระบบขนส่งสาธารณะในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวอุทยานธรณีโลกสตูล

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาองค์ประกอบการท่องเที่ยวตามโมเดล 6A เพื่อหาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเมืองรอง จังหวัดสตูล ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรนำปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวเข้ามาทำการศึกษา เช่น โมเดลปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดบริการ ปัจจัยคุณภาพการให้บริการ เป็นต้น ว่ามีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวเมืองรอง จังหวัดสตูลหรือไม่อย่างไร เพื่อนำผลการศึกษาไปใช้ในการวางแผนกลยุทธ์การส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองรอง จังหวัดสตูล นอกจากนั้น อาจใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ ด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเมืองรอง จังหวัดสตูล ได้แก่ ผู้บริหารภาครัฐ ผู้บริหารภาคธุรกิจเอกชน ผู้นำชุมชน นักท่องเที่ยว เป็นต้น เพื่อให้ได้ข้อมูลที่กว้างและลึกมากขึ้นต่อไป

References

- Ananthakhan, S., & Monpanthong, P. (2021). Guidelines for Potential Development of a Tourist Guide in Satun Province. *Dusit Thani College Journal*, 15(1), 384-400.
- Asawachai, P. (2022). The Community Identities for Developing Historical Tourism Sustainably in Chaiyo District, Ang Thong Province. *Laosri Journal, Thepsatri Rajabhat University*, 6(1), 19-35.
- Cronbach, L. J. (1984). *Essentials of psychological testing (4th ed.)*. New York: Harper & Row.
- Dickman, C. R. (1996). *Overview of the impacts of feral cats on Australian native fauna*: Australian Nature Conservation Agency Canberra.
- Isaac, S., & Michael, W. B. (1995). *Handbook in research and evaluation: A collection of principles, methods, and strategies useful in the planning, design, and evaluation of studies in education and the behavioral sciences*. San Diego: Edits publishers.
- Jang, D., Cho, W., & Lee, K. (2020). A Study on the development strategy for marine leisure tourism: Using the Importance Performance Analysis (IPA) method. *Sport Mont*, 18(1), 39-45.
- Jiangsataporn, T., Maneesri, T., & Buranakul, S. (2022). Strategies Tourism Supply Chain Cooperation in Secondary Cities on The Eastern Economic Corridor. *ournal of Buddhist Anthropology*, 7(12), 363-380.
- Kaufman, R. A., Rojas, A. M., & Mayer, H. (1993). *Needs assessment: A user's guide*. New York: Educational Technology.
- Klangnurak, H., & Jaroenwisan, K. (2023). Phuket's Potential for Wellness Tourism. *Journal of Management Science Research, Surindra Rajabhat University*, 7(1), 182-192.
- Ministry of Tourism & Sports. (2023). Tourism Statistics. Retrieved from <https://www.mots.go.th/news/category/411>
- Pichayakul, P. (2020). A Study of Japanese Living in Chiang Mai's Opinions in Enhancing San Kamphaeng Hot Springs Components of Tourism. *Journal of International and Thai Tourism*, 16(1), 1-28.
- Ramyar, M., & Halim, N. A. (2020). Tourist Expectation and Satisfaction towards Existing Infrastructure and Facilities in Golestan National Park, Iran. *International Journal of Humanities and Social Science*, 3(7), 89-108.

- Rovinelli, R. J., & Hambleton, R. K. (1976). *On the use of content specialists in the assessment of criterion-referenced test item validity*. Paper presented at the Paper presented at the The Annual meeting of the American Educational Research Association, California. .
- Satun Provincial, O. o. t. C. G. s. D. (2023). Satun Economic & Fiscal Report. Retrieved from https://www.cgd.go.th/cs/stn/stn/เศรษฐกิจการคลัง.html?page=1&perpage=50&page_locale=th_TH&keyword=&adv_search=&date_start=&date_end=
- Srinoi, P., & Mongkhonsuebsakul, W. (2023). *Enhancing Sustainable Tourism Competitiveness Through A Tripartite Model in The Area of Koh Lipe, Satun Province*. Paper presented at the 6th Society Humanities and Social Science Research Promotion Network, National and International Conference.
- Sundram, S. D., & Gani, A. A. (2022). Importance Performance Analysis (IPA) on Tourism Destination Competitiveness in Mabul Island, Sabah. *International Journal of Academic Research in Business & Social Sciences*, 12(2), 110-129.
- Suwannaphong, K. (2023). The Influence of Motivation and the Perception of Tourism Elements Affecting Satisfaction in Health Tourism of Thai Tourists in Phuket Province. *Humanity and Social Science Journal*, 14(1), 308-330.
- Suwanvong, D. (2021). Guidelines for enhancing the tourism markets in Satun UNESCO Global Geopark in the collaborations with government and private agencies. *Journal of Humanities and Social Sciences Nakhon Phanom University*, 11(1), 261-273.
- The Citizen Plus Thai PBS. (2022). Listen to the voice of Thailand: Check in to Satun and the future of tourism. Retrieved from <https://thecitizen.plus/node/57474>
- Tongsri, P., & Punyang, M. (2021). Participation for Community Tourism Development: A Case Study of Puyu Subdistrict, Muang District, Satun Province. *Journal of Social Science and Humanities Research in Asia*, 27(2), 107-140.
- Tuntavanitch, P., & Jindasri, P. (2018). The Real Meaning of IOC. *Journal of Educational Measurement, Mahasarakham University*, 24(2), 3-12.

Wachaiyung, S., & Soontayatron, S. (2022). Expectation of 5As Tourism Components Affecting the Decision Making of Thai Senior to Undertake Sport Tourism in Bangkok. *Journal of Sports Science and Health*, 23(2), 158-173.

Wongwanit, S. (2019). *Research to Assess Needs is Necessary (4th ed.)*. Bangkok: Chulalongkorn University.

Yamane, T. (1973). *Statistics: an introductory analysis*. New York: Harper & Son.

Montree Langputeh

The Graduate School of Tourism Management (GSTM)

National Institute of Development Administration (NIDA)

Paithoon Monpanthong

Ph.D., Assistant Professor, Dean of Graduate School of Tourism

Management National Institute of Development Administration (NIDA)